

פרשת במדבר

ואתה הפקד את הלויים על משכן העדות (א, ב)

ואתה הפקד את הלויים על משכן העדות בעיון המקראות נראה דנצטווה משה להפקיד את הלויים על משכן העדות קודם מניינם, וצ"ב מדוע הפסיק במניינם והפקידם על משכן העדות קודם שנצטווה למנותם. והש"ך כתב בטעם הדבר כי אילו היו נמנים בתחילה לאחר מנין בני ישראל היו באים לידי צער לנוכח מניינם המועט ביחס לבני ישראל, ולכך ציוה ה' תחילה שיפקידם על משכן העדות וכשיחזו במעלתם זו תנוח דעתם אף ממספרם המועט. אלא דעדיין צ"ב מה נחמה היא זו להיותם מועטין. ואשר נראה, דהרי טעם הדבר שהיו הלויים מועטים הוא משום שהם לא היו בשעבוד מצרים ולכך לא חלה עליהם ברכת ה' כן ירבה וכן יפרוץ, שהביאה את ישראל לפרות באופן לא טבעי, ואילו הם שלא היו בשעבוד פרו ורבו באופן טבעי, ולכך אין סיבה שיהיה להם עצב מכך. אלא טעם הדבר שלא מנאם תחילה, כיון שהיו הלויים סוג אחר מבני ישראל, שכן היו מופקדים על משכן העדות ותפקידם היה שונה מבני ישראל, ו'מנין' פירושו צירוף שמונים יחד את כל הנכללים בדבר, ובהיות שבט לוי שונה מיתר השבטים לכך הביא תחילה את הסיבה לכך שהם נבדלים בהיותם מופקדים על משכן העדות, ורק משום כך מנו אותם לבד כפי שנאמר לאחר מכן.

מקור: רבי חיים קנייבסקי שליט"א